ANUL III. — Nr. 762. ÉDIȚIA A DOUA MERCURI, 6 MARTIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației.
Din Județe și Străinătate, prin mandate postale.
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Șese luni » 15 » » » 25
Trei luni » 8 » » » 13
Un număr în Streinătate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct în administrație și la toate Oficiile de publicitate
Anunciuri la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— lei »
» » » II . . . . . . 3.— lei »
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIÙ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANU

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Noi și liga vamală
70 mii tone cărbuni
MITROPOLITUL MIRON
Accidentul de la Mărășești
MOARTEA LUI MUTKUROFF
Scoalele din Macedonia
UNGURII ȘI OCĂȘANU
O voce din Transilvania
MATERNITATE
MORȚI ȘI VII

București, 5 Martie 1891.

Noi și Liga vamală

III

Nu este aici locul și nici spațiul nu ne permite de a vorbi despre tendințele uneĭ politice adevĕrat democratice; le anticipăm la cititoriĭ noștri. In două cuvinte însă trebue să spunem că un program curat politic, fie el cât de înaintat, nu face nici două parale. Acea epocă, mare și glorioasă, caracterizată prin luptele popoarelor pentru libertate și egalitate se află în urma noastră. In decursul vremeĭ, omenirea a ajuns la concluziunea că acele uriașe cucerirĭ ale spirituluĭ omenesc staŭ în strânsă legătură cu starea noastră economică socială; de aceia epoca în care trăim este o epocă curat economică și sfârșitul veaculuĭ nostru se caracterisează prin luptele și reformele pe terenul social-economic.

Ar fi actualminte o muncă în zadar de 'și-ar da cine-va osteneala de a ținea despărțite unele de altele politica curată de cea economică-socială, căcĭ în fond ele se confundă una în alta. Ca un fir roșu se poate urmări în politica curată a unuĭ regim oare-care vederile sale economice, și din potrivă, în politica economică sunt momente politice carĭ fac să se apuce cutare saŭ cutare cale. Așa, nu e greŭ de a deduce și a cunoaște dintr'un program economic firma și tendința partiduluĭ care și l'a însușit, căcĭ spiritul aceluĭ program va fi ca și acel al partiduluĭ în chestiune, un spirit feudal, aristocrat, conservator, liberal, democrat, etc.

In politica economică și comercială, acest spirit își are expresiunea sa în două sisteme: în sistemul protecționist și în acel liber-schimbist, la care se maĭ adaugă și fracțiunile de sistem care, maĭ mult saŭ maĭ puțin, se apropie saŭ se depărtează de unul din cele două de maĭ sus.

Scurt, în jurul acestor două sisteme se poate zice că gravitează interesele maĭ tuturor popoarelor din Europa și America.

De aici rezultă că în strânsă și imediată legătură cu o politică economică stă nodul gordian, chestiunea socială. Această chestiune devenind azi acută, în întreaga lume domnește un curent care tinde a-ĭ face concesiunĭ. Feudaliĭ și conservatoriĭ Europeĭ aŭ recunoscut necesitatea absolută a acestor concesiunĭ; se codesc, dar din oportunitate le fac. Democrația însă prin însăși natura eĭ nicĭ nu se putea și nicĭ nu s'a pus pe terenul concesiilor social-economice ci a recunoscut pur și simplu ca legitime cererile acelora ce în actuala organizație socială sunt și ceĭ maĭ nedreptățițĭ; s'a făcut pavĕza și apărătoarea claselor asuprite.

In aceasta constă deosebirea între noĭ: partidele vechĭ *fac concesiunĭ* chestiuneĭ sociale, pe când cele noĭ, democratice, *îĭ recunosc* legitimitatea și 'șĭ daŭ toate silințele de a o deslega într'un mod echitabil. Dar iată în fine și punctul care ne desparte și care ne face pe noĭ a privi și industria națională din alt punct de vedere, care ne face în sfârșit a ocroti într'o politică vamală oare-care interese ale maselor, a consumatorilor, a numerosuluĭ norod contribuabil și nu al păturelor superpuse și privilegiate.

Să luăm o pildă din țara cea maĭ înaintată în Europa în ceia-ce privește luptele economice de clase, din Germania. Sub regimul luĭ Bismarck, a căruĭ mână dreaptă era industria și proprietatea mare și care, după cum e știut, a ținut atât de puțin cont de adevĕratele nevoĭ ale păturelor populare, o politică economică maĭ dreaptă, maĭ rațională, maĭ egalitară, nu era cu putință, căcĭ pentru partida agrară și industria mare era foarte profitabilă o politică colonială aventuroasă și maĭ întâĭ de toate un protecționizm exagerat din partea Statuluĭ.

Dar tocmaĭ această politică și acest protecționizm aŭ deschis ochiĭ celor din Berlin. Osebit de aceasta, maĭ trebue să ținem seamă că țara noastră este o țară eminamente agricolă; că o țară nu trebue să renunțe la propria sa agricultură de voiește să rĕmâie neatîrnată; că agricultura este focarul conservăreĭ putereĭ naționale; că o industrie națională după chipul și asemĕnarea aceleia din restul Europeĭ face pe o țară cu timpul tributară și dependentă în ceia-ce privește primele necesitățĭ.

Am arătat în primul nostru articol cum Germania, altă-dată o țară eminamente agricolă, a ajuns azĭ a fi silită să'șĭ importe tocmaĭ produsele agricole din Austria, Indiĭ, America și Rusia. Din acestea rezultă că nu trebue să favorizăm toate acelea ce pot transforma țara noastră într'o țară eminamente industrială. Și o sumă de alte motive care nu încap în cadrul acestuĭ articol vorbesc pentru părerea aceasta. Industria mică nicĭ nu poate să existe măcar, necum încă să fie capabilă a concura; industria modernă cere enorme capitalurĭ și duce la înființare de Societățĭ pe acțiunĭ, la monopolurĭ, cartelurĭ și, *nolens-volens*, la protecționizmul cel maĭ aventuros. Este întrebarea numaĭ dacă avem motive de a jertfi unuĭ strat relativ foarte mic de industriașĭ, fabricanțĭ, acționarĭ și monopoliștĭ interesele păturilor populare, ale contribuabililor consumatorĭ?

Nu. Democrația e din contra datoare, dacă'șĭ consideră misiunea de serioasă, de a lupta în potriva uneĭ asemene stărĭ de lucrurĭ. Și'n definitiv, care este, maĭ bine zis care trebue să fie scopul uneĭ industriĭ naționale? Doară nu înbogățirea și maĭ mare a uneĭ clase! Scopul, după noĭ, nu poate fi altul, de cât de a satisface, în primul rînd, propriile noastre trebuințĭ, și al doilea, de a ne face cât se poate de independențĭ pe acest teren de streinătate.

E clar însă că, orĭ-cât ne-am sili, această independență nu o putem cuceri de cât în acele ramurĭ industriale care fără premiĭ de export ce se daŭ și din punga celuĭ maĭ sĕrac contribuabil și fără sacrificiĭ ce n'ar echivala cu folosul real al poporuluĭ, conțin în sine germenele viețeĭ. Aicĭ sfîrșește *în ziua de azĭ*, menirea uneĭ industriĭ naționale pe baze democratice. Noul nostru tarif vamal va trebui decĭ să întrunească maĭ întâĭ de toate două condițiunĭ: Să ocrotească în principiu numaĭ acele industriĭ ce aŭ viitor la noĭ și'n acelaș timp *să ne ferească de a deveni un obiect de compensație al ligeĭ vamale în formațiune.*

***

Evenimente marĭ economice se pregătesc în lumea veche ca și'n cea nouă.

Lupta este între cele două sisteme, al liber-schimbizmuluĭ și a protecționizmuluĭ. Nicĭ o dată însă luptele de clase și interesele diferite ale diverselor straturĭ sociale n'aŭ jucat un maĭ mare rol în politica economică și comercială. De aceea toate Statele s'aŭ vĕzut silite a părăsi calea urmată până acum și în toată Europa, ca și la noĭ, vedem inaugurându-se o politică care într'adevĕr nu e în esență de cât un compromis între cele două sisteme citate.

Nouă nu ne este și nicĭ nu ne poate fi indiferentă desvoltarea industrială a țăreĭ; democrația însă maĭ are datoria de a feri crearea uneĭ situațiunĭ din multe puncte de vedere dăunătoare păturelor populare contribuabile.

Poziția noastră diferă întru câtva de aceea a restuluĭ Europeĭ prin aceea că noĭ stăm la începutul uneĭ industriĭ naționale. Dar tocmaĭ această împrejurare ne permite a urma o politică care să ție cont cât se poate maĭ mult de adevĕratele nevoĭ ale maselor.

Am arătat, în primul nostru articol, carĭ sunt cauzele ce aŭ dat naștere Ligeĭ, în al doilea, care trebue să fie atitudinea noastră față cu dînsa, și în acest din urmă principiile de care trebue să ne conducem. Departe de noĭ de a crede că am fost desĕvîrșițĭ în expunerile noastre căcĭ materia aceasta e aproape nesecabilă. Cum însă tarifele autonome, maximal, minimal, etc. vor maĭ fi supuse probabil la multe schimbărĭ și discuțiĭ, vom avea și noĭ destulă ocazie de a maĭ reveni.

Terminăm.

Autorul nouluĭ tarif vamal român, Cabinetul Manu, a căzut. După actuala constelație politică de la noĭ, nicĭ un minister nu va fi de lungă durată. Din punctul de vedere economic, noĭ deplângem această nestabilitate a guvernelor noastre. Nesiguranța ce resultă d'aci pentru relațiile noastre internaționale influențează în rĕŭ toată viața noastră economică. Orĭ și ce guvern însă pătruns de adevĕratele noastre nevoĭ nu va putea urma, în principiŭ, altă politică de cât cea arătată, în trăsurĭ marĭ, maĭ sus.

Cer-Negură.

TELEGRAME

PRAGA, 4 Martie.—Balotagele pentru Reichsrath aŭ dat rezultate favorabile junilor-cechĭ. Câte 4 scaune aŭ fost obținute de aceștia.

LONDRA, 4 Martie.— *Times* află din Cair din sorginte bine informată că e proiectul de a se ocupa Berbera; se recunoaște nevoia de a recuceri Sudanul, din causa progreselor ce fac Italieniĭ spre Nil și ca să proteagă populația în contra Dervișilor.

ZARA, 4 Martie.—Colegiile electorale rurale din Dalmația aŭ dat 5 locurĭ Croaților și unul Sêrbilor.

VIENA, 4 Martie.—Știrea privitoare la retragerea generaluluĭ Schönfeld, comandantul militar al Vieneĭ, este lipsită de or ce temeiŭ.

VASINGTON, 4 Martie.—D. Blaine a telegrafiat guvernatoruluĭ Luisianeĭ că Ministrul Italieĭ a făcut reprezentărĭ Președinteluĭ Republiceĭ în privința măcelului regretabil din Noul Orleans. Tratatele cu Italia, care este o putere amică, garantează Italienilor domiciliațĭ în Statele-Unite, viața și proprietatea. Președintele regretă foarte mult atitudinea populațieĭ din Noul Orleans. El speră că guvernatorul va ajuta pe președinte să'șĭ îndeplinească datoriile sale față de supușiĭ italienĭ și că va lua mĕsurile trebuincioase ca să împedice o nouă vĕrsare de sânge și să dea pe vinovațĭ în mâna justițieĭ.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim-ministru al M. S. Domnitoruluĭ, Carol I la 1866, face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

MOARTEA LUI MUTKUROFF

Sofia, 4 Marte.— D-nul *Mutkuroff, fost ministru de rezbel al Bulgarieĭ, a murit la Neapole, pe neașteptate în trăsură, pe când se întorcea de la teatru.*

Indată după sosirea acesteĭ triste știrĭ, consiliul de miniștriĭ s'a întrunit și a numit o comisiune compusă din 3 ofițerĭ și din fratele decedatuluĭ ca să meargă în Italia spre a aduce corpul la Sofia. Inmormântarea se va face cu cheltuelile Statuluĭ. După cererea guvernuluĭ agentul Italieĭ D-nul de Sonnaz a telegrafiat Prefectuluĭ din Neapole pentru a'ĭ cere să înlesnească transportarea corpuluĭ și să ajute pe văduva în îndeplinirea formalităților trebuincioase.

Viena, 4 Marte.— D-nul Naciovicĭ agent al Bulgarieĭ, a plecat la Neapole ca să dea concursul sĕŭ în transportarea corpuluĭ D-luĭ Mutkuroff.

Accidentul de la Mărășești

Iată amănuntele pe carĭ ni le dă un călĕtor, care se afla în trenul deraiat de la Mărăseștĭ:

Domnule redactor,

Viŭ prin aceasta, a vĕ aduce la cunoștință, că trenul accelerat Nr. 2, care venea astă noapte din Moldova, a deraiat între stațiile Pufeștĭ și Mărășeștĭ în dreptul Cantonuluĭ 127.

Ca unul ce mĕ găseam printre călĕtoriĭ care aŭ avut nefericirea de a fi în sus zisul tren, mĕ simt dator a vĕ pune în curent cu acest fapt.

Orĭ cât m'aș sili și orĭ cum așĭ căuta să vĕ descriŭ, mi-ar fi imposibil să vĕ spun aicĭ, frica și groaza ce coprinsese pe toțĭ pasageriĭ. Numaĭ fiind cine-va acolo și vĕzĕnd vagoanele rĕsturnate și împrăștiate pe câmp, și-ar putea face o idee de cele ce aŭ putut avea loc. Inchipuiască-și cine-va grămezĭ de dărămăturĭ, din care abia eșia câte un rănit și țipetele desperate ce le scoteaŭ biețiĭ călĕtorĭ, și aceasta noaptea, când întunerĕcul cel maĭ adînc domnea.

S'a telegrafiat la Mărășeștĭ prin semnale și cu marĭ precauțiunĭ s'a format un tren cu care s'a făcut transportarea pasagerilor carĭ stătuseră vr'o 3 ore în apă pe câmp.

Am căutat să aflu cauza care a putut produce deraiarea și care, după cât cred, este proasta întreținere ce domnește pretutindenĭ pe liniile noastre. Insă de și din această causă s'aŭ produs atâtea accidente, până acum, se vede că tot nu s'aŭ convins încă ceĭ ce sunt în capul acesteĭ instituțiunĭ că trebue să pună maĭ multă atenție și să nu se joace cu viața oamenilor.

Apoĭ trenul nicĭ nu avea toate instrumentele necesare și fără de care nicĭ nu poate pleca un tren. In prima linie lipseaŭ fanale, carĭ trebuiaŭ aprinse spre a servi la desgroparea răniților și călătoriĭ aprindeaŭ chibriturĭ unul de la altul ca să vadă cel puțin locul unde se aflaŭ.

Nu mĕ întind maĭ departe, căcĭ orĭ-cine își poate închipui ce ar trebui să spunem direcțieĭ, care, spre nenorocirea noastră, nu învață nimic din toate accidentele întîmplate.

Inainte de a termina mĕ cred dator a menționa numele D-luĭ controlor Nicolau, care și-a făcut datoria în conștiință, precum și al unuĭ tînĕr, care în urmă am aflat că se numește D. Macri, elev al școaleĭ de mișcare, care a lucrat cu experiența celuĭ maĭ vechĭ funcționar, dând probă de un curaj și o activitate netăgăduită.

Termin, D-le Redactor, rugându-vĕ a primi asigurarea osebitelor mele considerațiĭ.

G. Mironescu

NB. Panica era cu atât maĭ mare, cu cât se aștepta și sosirea unuĭ tren de marfă; dar aceasta s'a înlăturat datorită precauțiunilor luate.

***

In privința deralieređ de la Mărășeștĭ maĭ aflăm următoarele:

Trenul Nr. 2, care venea de la Iașĭ și întârziase la Roman din cauza încărcăreĭ unor bagaje, ajungĕnd aproape de Mărășeștĭ, mașinistul spre a câștiga timp, dete o forță foarte mare mașineĭ.

La chilometrul 242 șinele se lărgiră din pricină că traversele eraŭ putrede și ast-fel se produse deraliarea.

Lărgirea șinelor este pe o întindere de 100 metri și apoĭ sunt rupte.

Trenul care trebuia să vie de la Galațĭ pe la Mărășeștĭ înștiințat veni la locul dezastruluĭ și luă pe călĕtoriĭ trenuluĭ deraliat.

MITROPOLITUL MIRON

Cititoriĭ noștri cunosc cu prisosință pe acest Mitropolit de peste Carpațĭ și decĭ nu ne maĭ ostenim a'l maĭ prezinta, poate că chiar nu ne-am maĭ trudi să'l pomenim în coloanele noastre; dar discursul ce El a ținut în Camera Magnaților Ungurĭ spre a combate chijdedovurile ne silește, fără voia noastră, căcĭ din vorbirea sa reese că I. P. S. S. își susține neamul, tocmaĭ cum susține funia pe spânzurat.

Iată patrioticele cuvinte ale Inaltuluĭ Prelat ungurit:

Eŭ pe teritorul patrieĭ acesteia pretind de la fie-care fiŭ al eĭ de naționalitate nemaghiară, care aparține claseĭ maĭ culte, ca să aibă cunoștința **perfectă** *a limbeĭ maghiare în vorbire și scriere, saŭ de nu o are, să o învețe, dacă numaĭ nu'l dispensează de la aceasta etatea înaintată.*

Ba eŭ nu mĕ înstreinez nicĭ de către aceea, ca și particularilor din clasele inferioare, maĭ bine situațĭ, în special celor de sexul bărbătesc să se dea, pe cât e posibil, cea maĭ bună și cea maĭ multă ocaziune, de a învĕța limba maghiară, maĭ ales dacă necesitatea acesteia o justifică și referințele maĭ mĕrunte ale vieții comune.

Pe lângă aceasta însă este datorința mea, ca să scutesc caracterul național al credincioșilor bisericeĭ mele și să'l iaŭ după modestele

mele puterĭ în apěrare contra tuturor încercărilor de o maghiarisare forțată.

Nu te-ar maĭ răbda Dumnezeŭ Inalt prea sfinte poc tanie!

70 MII TONE CĂRBUNI

Ierĭ s'aŭ făcut maĭ multe licitațiĭ de mare valoare. Dintre toate cea maĭ importantă a fost pentru 70 miĭ tone cărbunĭ necesarĭ atelierilor și locomobilelor căilor ferate.

Această cantitate extraordinar de mare — de treĭ orĭ maĭ mult ca anul trecut — a atras o mulțime de concurențĭ. Cea maĭ mare parte din Anglia saŭ reprezentanțĭ aĭ caselor engleze.

Iată prețurile ofertate de concurențĭ, socotite pe tonă. Cărbunĭ de proveniență *Cardiff* saŭ *Newport*, predațĭ franco bord Galațĭ saŭ Brăila:

Watson & Youell	28 l.	24 b.	pentru 70 miĭ t.	
deto	27 »	22 »	» 15 » »	
Schenker & C-o.	28 »	25 »	» 70 » »	
Watts Milburn	28 »	50 »	» 70 » »	
Fyler Lewis	28 »	10 »	» 15 » »	
Millas fiiĭ	28 »	54 »	» 70 » »	
Watts Wandy	28 »	90 »	» 70 » »	
Kohan	28 »	26 »	» 70 » »	
L. Guerch & C-o.	27 »	93 »	» 40 » »	(predațĭ la Brăila)
deto	28 »	43 »	» 70 » »	
Ph. Heilpern	27 »	74 »	» 40 » »	(predațĭ la Brăila)
deto	27 »	46 »	» 30 » »	(predațĭ la Galațĭ)
Löbel & C-o.	28 »	75 »	» 70 » »	
Sam Reischer	26 »	98 »	» 70 » »	
P. Watson din Card.	26 »	79 »	» 40 » »	(predațĭ la Brăila)
deto	26 »	97 »	» 30 » »	(predațĭ la Galațĭ)

și Graigola Menhyr & C-o. din Swansea (Anglia), care a oferit 20 miĭ tone briquette pe prețul de 26 leĭ 87½.

Am enumerat acĭ ofertele prezentate, iar după 15 zile vom arăta și casa asupra căreia s'a adjudecat furnitura.

Predarea aceste enorme cantitățĭ de combustibil trebue făcută în șapte lunĭ, adică câte zece miĭ tone pe fie-care lună, saŭ maĭ bine zis câte 1000 vagoane pe lună.

Ce face Direcțiunea Căilor noastre ferate cu atât material, care după datele anilor trecuțĭ ar ajunge pentru aproape treĭ anĭ?

O voce din Transilvania

In urma protestărilor celor solemne ale Românilor din toate cercurile electorale în contra legeĭ pentru asilurile de copiĭ și în urma scenelor sělbatice desfășurate la Cluș de niște mercenarĭ carĭ se intitulează tinerimea studioasă și carĭ cred să facă viitorul Statuluĭ Ungar, o vie și legitimă indignațiune a coprins pe toate națiunile nemaghiare de sub coroana Sf. Ștefan și, în special pe noĭ Româniĭ, căcĭ maĭ cu seamă pe noĭ ne lovește toate aceste atacurĭ, carĭ nu fac câtușĭ de puțină onoare Ungurilor în secolul în care trăim și care se chiamă secolul luminei și al culturei.

Or cum, se admitea să facă aceste legĭ și aceste sělbătăciĭ când nu cunoșteaŭ încă civilizațiunea europeană și când aŭ venit în Europa sub conducerea Hunuluĭ Tuhutun, iar nu acum când toate națiunile luptă pe căile legale pentru propășirea luminei și a culturei.

Ungurii carĭ cred că eĭ aŭ misiune culturală în Orient provoacă niște scandale și adoptă niște legĭ de carĭ și popoarele cele maĭ inculte și barbare ar fi geloase. Sunt și în alte State locuitorĭ carĭ aparțin de alte națiunĭ însă nu întrebuințează ast-fel de legĭ ca acele națiunĭ să își înstreineze limba, căcĭ cu aceasta maĭ tare își câștigă ura naționalităților. In această situațiune este Germania față de Alsacia și Lorena, nimenĭ nu a auzit pe Alsacienĭ protestând că localurile lor de cultură li se închide dacă nu se vor preda cursurĭ în limba germană, Ministrul instrucțiuneĭ din Germania nu a depus nicĭ un proiect de lege care să se asemene câtușĭ de puțin cu monstruosul proect al Ministruluĭ unguresc Csacky cu toate că Alsacia și Lorena este arborată la Statul German în urma soarteĭ armelor de la anul 1870, iar Transilvania nicĭ o dată nu a fost cucerită de bravi̇ĭ cavalerĭ aĭ luĭ Arpad.

Să știe bine Ungurii că aceste atacurĭ nu ne vor desarma, din contră ne vom lupta cu cea maĭ multă ardoare. Cu cât ne vor persecuta maĭ mult, cu atât curagiul nostru se va oțeli în luptă pentru marea cauză Națională, și ceia-ce ne încurajază maĭ mult când vedem pe frațiĭ noștri din România Liberă constituindu-se în o asociațiune avênd de scop unirea culturală a tuturor Românilor din întru și afară din Regat.

Când vedem că și Europa ia apărarea noastră vězênd persecuțiunile cele nedemne ale Hunilor modernĭ de care numaĭ strănepoțiĭ luĭ Atila sunt capabilĭ pentru a înăbuși orĭ-ce sentiment național, și pentru a răpi ceia-ce are o națiune maĭ sacru: limba, inima ne tresaltă de bucurie și de speranță căcĭ sfânta noastră cauză e pe cale de a triumfa.

Numaĭ trebue bărbăția și o voință fermă pentru ca legea asilurilor de copiĭ să nu se pună în aplicare, căcĭ această lege nu are alt scop de cât maghiarizarea și înstreinarea limbeĭ și obiceiuluĭ strěmoșesc, și nu numaĭ atât, copii de 3 anĭ se știe că aŭ o constituție debilă și ce fel de îngrijire poate a'ĭ da acea îngrijitoare dacă nu este mama luĭ ca să îngrijască de acele micĭ creaturĭ, o îngrijire serioasă natural ea nu le poate da, și aceasta nu poate avea alt scop de cât ca să dispară elementul românesc saŭ prin moarte saŭ ca cu forța să'ĭ instreineze de părințĭ pentru a'și renega neamul întocmaĭ cum făceaŭ Turciĭ cu robiĭ prinșĭ pe timpul luĭ Bajazet II și pe urmă tot pe eĭ îĭ trimeteaŭ în contra Românilor.

Să'șĭ aducă bine aminte Ungurii de acele timpurĭ în carĭ trufia cea ridicolă a fost sdrobită și astăzĭ nu se maĭ guvernează cu paloșul și maĭ bine să deschidă bine ochiĭ la prăpastia care singurĭ șĭ-o creiază cu asemenea legĭ nesărate carĭ în nicĭ un Stat în Europa nu s'a maĭ pomenit. Să'șĭ aducă bine aminte de vorbele și adevěrurile cele crude pentru Maghiarĭ, pe care le-a expus deputatul Ludovic Mocsari, căcĭ eŭ nu věd de cât toate în colorile cele maĭ negre și cu o singură neprecugetare poate să sgudue întreagă Europa care nu vrea ca în aceste timpurĭ tocmaĭ de la Ungurĭ să vie această sguduitură.

După cum am aflat în ultimul moment poporeniĭ din Săcele nu vor ca Statul să le creeze azilurĭ ci maĭ bine vor a'șĭ crea cu spesele lor propriĭ pentru a le da micilor creaturĭ o instrucțiune și îngrijire confortabilă.

Aceasta le va face cea maĭ mare onoare.

Lucian.

ȘCOALELE DIN MACEDONIA

Cunoaștețĭ deja, că cea maĭ mare parte din școalele noastre de băețĭ și de fete sunt parte desființate și parte pe cale de a se desființa, căcĭ profesoriĭ, carĭ conduc acele școlĭ, ceĭ maĭ mulțĭ dintre ăĭ maĭ bětrânĭ și ăĭ maĭ capabilĭ, neputênd vedea cu indiferență cum din cauza neglijențeĭ, releĭ voințe, patimeĭ și corupțiuneĭ inspectoruluĭ, fructele munceĭ lor de zecimĭ de anĭ se nimicesc pe zi ce merge, aŭ căutat printr'o adresă făcută la locurile competinte să denunțe rěul și să ceară înlăturarea luĭ. Fapta neplăcênd inspectoruluĭ, investit cu puterea de a decide asupra viețeĭ și a morțeĭ subalternilor seĭ, pedepsește pe aceștĭ nechibzuițĭ profesorĭ pentru cutezanța lor, cu destituirea.—Měsura aceasta a D-luĭ Mărgărit însă nu ne-a surprins de fel pentrucă ispră̆vĭ de astea aŭ ilustrat în totdeauna activitatea D-luĭ Inspector. Să vedem numaĭ întru cât mobilul, care a determinat pe profesorĭ să facă acest demers, este natural, legal și necesar în acelaș timp.

De 12 anĭ de zile, de când D. A. Mărgărit se află în capul școalelor noastre, n'am avut a înregistea maĭ nimic la activul lor, din contra foarte mult la pasivul lor. De atuncĭ lipsurile de or-ce natură, persecuțiunile adresate pe toate căile flințeĭ lor și a profesorilor ce le conduceaŭ, ca de exemplu: reducerĭ în personalul didactic, nesolvirĭ de subvențiunĭ, încredințarea educațiuniĭ copiilor noștri unor persoane nu numaĭ incapabile, dar și streine de cuget și simțire națională și chiar desflințărĭ de școale, suprimărĭ de funcționare a internatelor, etc., etc., sunt la ordinea zileĭ. Ceea ce a fost maĭ trist și maĭ îngrijitor însă a fost necutezanța și imposibilitatea chiar ce aŭ întâmpinat oameniĭ conștiincioșĭ, de a se plânge la locurile competinte și d'a cere ameliorare. Ce e drept, s'aŭ făcut în timpul din urmă unele încercărĭ în sensul acesta, dar, ca unele ce aveaŭ un caracter cu totul particular, n'aŭ fost luate în considerație de ceĭ în drept și prin urmare n'aŭ avut nicĭ un rezultat. Rěul însă luând proporțiunĭ din ce în ce maĭ marĭ, era naturală, logică și foarte necesară însă, o isbucnire din partea acelora, pentru care existența și bunul mers al școalelor era d'o importanță oare-care, isbucnire care să puĭe capăt uneĭ stărĭ ajunsă de nesuferit.

Fapta profesorilor nu e nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puțin de cât aceasta. Și pentru că nu'mĭ place să avansez nimic din parte-mĭ, să las să vorbească unul din ceĭ maĭ meritoșĭ profesorĭ din câțĭ am avut la noĭ și care funcționează de 21 de anĭ la una din școlile cele maĭ bune din Macedonia. Iată cum se exprimă el asupra acestuĭ fapt într'o scrisoare adresată unuĭ amic din Bucureștĭ, pe care am putea-o pune la dispoziția publiculuĭ la trebuință: „Sunt sigur, că veĭ fi aflat despre pasul ce am făcut noĭ de aicĭ plângêndu-ne în contra releĭ administrațiunĭ „și totaleĭ nepăsărĭ a D-luĭ Mărgărit pentru starea școalelor. Suntem la jumětatea luĭ Decembrie și cărțĭ încă nu ne-a „trimis. Acesta nu este primul an. Totdeauna ni se trimit cărțile târziŭ cu treĭ „cu patru lunĭ, etc., după începerea cursurilor și noĭ cu ce se lucrăm în școală? „E vorba să facem ceva, saŭ să înpingem „zile negre ca să luăm banĭ albĭ? — Mie „mi se pare că ținta noastră e să înaintăm ce-va, iară nu numaĭ să luăm subvențiunea. Starea lucrurilor era nesuferită, și am preferit să perdem postul și „să îndurăm toate relele și suferințele, „ce vor cădea peste capetele noastre, de „cât să fim instrumente oarbe ale cutăreĭ „saŭ cutăreĭ persoane, ca să'șĭ facă numaĭ planurile, poftele și caprițiele lor. „De cât să ne blesteme generațiunile viitoare ca complicĭ, voim maĭ bine să ne „retragem (dacă plângerile noastre nu vor „fi ascultate) cu fruntea senină de pe gloriosul câmp de luptă pentru regenerarea fraților noștri Aurelianĭ, de cât maĭ „pe urmă să fim stigmatizațĭ. Opt-sprezece persoane (institutorĭ și institutoare) „ne-am decis de bună voie a fi sacrificațĭ, a cădea victime cauzeĭ sânte pentru care luptăm și a descoperi *cu adîncă durere de inimă* starea deplorabilă a școalelor noastre....“

„O scrisoare din Salonic de la D. C. P. „ne înștiințează, că în curînd vom fi destituițĭ și noĭ. Asta nicĭ de cum nu ne „surprinde, de oare-ce suntem convinșĭ, „că nicĭ un mijloc legal saŭ ilegal, nicĭ „o calomnie din lume nu va fi lăsată „nepracticată spre a'șĭ ajunge nobila intențiune. Fie! un om căzut în mijlocul „măreĭ, nicĭ odată nu se teme de ploaie; „or cum adevěrul în fine va triumfa!“

Aceste rîndurĭ, eșite din pana uneĭ persoane cu pěrul cărunt, pentru care devotamentul și abnegațiunea cea maĭ desěvîrșită aŭ fost devisa, care l'a condus timp de 21 de anĭ și maĭ bine în lupta pentru deșteptarea și luminarea Românilor de peste Balcanĭ, sunt de ajuns ca să dea să înțeleagă și celuĭ maĭ rezvrătit susținitor al D-luĭ Mărgărit că starea școalelor și prin urmare a intereselor noastre naționale este din cele maĭ detestabile și că o ameliorare grabnică să cern cât se poate de imperios.

Un Macedonean.

INFORMAȚIUNI

Primăria Comuneĭ Bucureștĭ face cunoscut că cărțile electorale pe anul curent pentru colegiul al II-lea de Senat sunt pregătite, și roagă pe D-niĭ alegětorĭ în drept să binevoiască a veni la Primărie spre a la primi în orĭ-ce zi de lucru, de la ora 11 dimineața până la ora 5 după amiazĭ.

—⁎—

Consiliul comunal din Pitești a fost disolvat ierĭ.

Următoarele persoane aŭ fost numite în comisiunea interimară: D-niĭ Daniil Chirițescu, Gh. Hagiescu, Agate Vasiliu, M. Vasilescu, C. Ionescu și G. Berevoescu (?).

—⁎—

Inundărĭ

Apele Siretuluĭ și ale Moldoveĭ viind marĭ aŭ înecat linia drumuluĭ de fier Galbeni-Roman.

Maĭ sunt înecate liniile Tecucĭ-Bêrlad-Vasluĭ și Serulești-Fundulea.

De alaltă-ierĭ mersul pe linia Tecucĭ se face prin transbordare.

—⁎—

Aseară s'a făcut definitiv împăcarea între D. Pake Protopopescu și D. Vernescu.

S'a hotărît ca guvernul să dea 5 locurĭ în Cameră partizanilor D-luĭ Pake.

—⁎—

Un consiliŭ de miniștri s'a ținut ierĭ la ministerul de Interne sub președința D-luĭ General Florescu.

Intre alte cestiunĭ a fost și aceia a numirilor de inspectorĭ polițienești, după cererea D-luĭ Colonel Rasty, noul prefect al poliției Capitaleĭ.

—⁎—

D. G. Missail a fost numit secretar general al Ministeruluĭ Domenielor.

—⁎—

D. Filipache Protopopescu, actual arhivar la casa pensiunilor și fost sub-comisar, a fost numit comisar-inspector clasa I.

—⁎—

In anul acesta se vor ține la Institutul de bactereologie maĭ multe conferințe publice, de către D. profesor Babeș, distinsul nostru bactereolog.

Prima conferință va avea loc Miercurĭ la 13 Martie la orele 9 seara.

Amatoriĭ de a asista la aceste conferințe își pot procura bilete de la Institutul bactereologic de pe cheiul Dâmbovițeĭ.

—⁎—

Membriĭ Comitetuluĭ partiduluĭ Liberal-Conservator, sunt convocațĭ pentru astă-seară să se întrunească la D. G. Vernescu, spre a hotărî pe candidatul partiduluĭ la alegerea de la 10 Martie, la colegiul al doilea de Senat din Ilfov.

—⁎—

Primim nuoĭ plângerĭ despre necurățeniile în care zac stradele capitaleĭ.

Intre altele, ni se spune că calea Dorobanților este plină de bălegar și alte murdăriĭ, ce se strâng zilnic și amenință a rěmâne acolo multă vreme. Și ne maĭ mirăm de unde nasc atâtea boale!...

—⁎—

Lunĭ 11 (23) c. se întrunește la Neapolĭ Congresul Universal Masonic, la care va lua parte oficială, și ca membru al Confederațieĭ și Marea Loje și Supremul consiliŭ al Românieĭ.

România va fi reprezentată prin D-nul L. Cesaroni căruia i s'aŭ dat depline puterĭ. Ceĭ-l-alțĭ douĭ delegațĭ D-niĭ Moroiu și Profirescu, neputând pleca în momentele actuale din cauza alegerilor de la 10 c.

Ar fi fost cu mult maĭ bine ca România să fie maĭ de mult reprezentată la acest congres universal la care iaŭ parte maĭ toate țările din lume și unde se vor întâlni Africa cu America și Europa cu Extremul Orient și Oceania.

Dar politica ne oprește în toate pe loc.

—⁎—

Ni se relatează maĭ multe fapte ilegale sěvêrșite de către P. Brâncoveanu, primarul Comuneĭ Pogoarele, printre care cel maĭ grav ni se pare cel următor:

La 4 Noembrie, notarul comuneĭ, Dragomir Popescu, a demisionat din funcțiune, pentru că își pusese candidatura ca consilier comunal, și a stat demisionat timp de peste o lună de zile.

Dupe puțin, notarul este din noŭ pus în funcțiune, iar leafa din timpul demisiuneĭ a luat-o primarul. Acelașĭ lucru l'a făcut și cu o moașe, anume Ana M. Dumitrescu.

Faptele acestuĭ primar merită a fi urmărite și pedepsite de lege.

—⁎—

In seara de 2 Martie a avut loc în salonul otelului Bogdan din orașul Tecuciŭ marele bal al societățeĭ *Crucea Roșie*.

Cea maĭ aleasă lume a luat parte la acest bal, care a lăsat în amintirea fie-căruia o neuitată impresie.

—⁎—

Aflăm despre moartea instantanee a poetuluĭ francez Théodore de Banville. Intr'unul din capitolele viitoare ale „Vieței Literare,“ colaboratorul nostru D-nu Traian Demetrescu se va ocupa de scrierile sale poetice.

—⁎—

D-nu colonel în retragere Ioan Dimitrescu a fost înscris de secția II-a a trib. Ilfov, în listele electorale ale colegiuluĭ I de Senat în contra dorințeĭ D-luĭ I. Brătescu.

—⁎—

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL“

189

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

X

La Notar

— N'aș fi găsit maĭ bun. Acĭ e omul liniștit, poate să lucreze. Verdeața grădinilor ěstora îmĭ maĭ amintește locul de unde sînt eŭ.

— Eștĭ de la țară?

— Da, din partea cea maĭ sělbatică.

— Din ce parte?

— Sînt Breton, din fundul Morbihanuluĭ.

— Ah!... Și în Paris ce facĭ?

— Am terminat dreptul. Mě pregătesc ca să pledez, pentru ca să 'mĭ câștig viața. Pentru moment, sânt la un notar. Imĭ daŭ silințe ca să mě pun în curent cu toate ca să debutez în condițiĭ bune. E greŭ.

— Atuncĭ dar eștĭ bogat, dacă eștĭ student!

Eĭ începu să rîdă!

— Crezĭ asta! Bogat! Ce greșeală! Am fost foarte iconom pe când învěțam și am ruinat cu totul pe tata! Bietu tata a murit! Am pe mama și doě surorĭ! Trebue să câștig ce s'a pierdut! Acolo poate omul să trăiască cu nimic, însă cheltuiala cea maĭ mică strică un buget!

Tîněrul oftă.

— In sfârșit zise el, cu câteva silințe și cu stăruință, poate....

Se opri.

Zise însă:

— Dar d-ta? Și d-ta lucrezĭ?...

— Trebue să lucrez!

— In vreo casă din vecinătate?

— In strada Cambon.

— La doĭ pașĭ d'acĭ. O să fiĭ foarte bine în casa asta... Și dacă veĭ avea trebuință de veciniĭ d-tale, nu veĭ avea decât să facĭ un semn... și numaĭ decât te voiŭ servi.

— Ițĭ mulțumesc, domnule.

El voia să să retragă, când fata îl întrebă:

— Nu'ĭ vreo serbare?

— In ce loc?

— Colo, dedesubt, în partea aceea.

— Așa se pare.

— E frumos apartament.

— Nu era locuit de nimenĭ. Ține de casa vecină. Acum a fost mobilat. De câteva zile tapițeriĭ aŭ făcut mult sgomot acolo.

— Știĭ cine șade acolo?

— Portarul mi-a spus că ar fi o dănțuitoare... una... Roselli.

— Cum aĭ zis?

— Roselli... Italiancă care joacă la Eden și care uimește cu frumusețea eĭ... Se zice că are talent.

— Aĭ vězut'o?

— Aseară, în balcon, unde negreșit că aĭ s'o vezĭ și d-ta... Seamănă cu d-ta... Par'c'ațĭ fi surorĭ!... Venise să 'șĭ vadă apartamentul....

— Dar în teatru?

— N'am mijloace ca să mě duc la teatru.

— Tîněră e?

— Foarte tîněră. Optsprezece — doě zecĭ de anĭ.

— Zicĭ că'ĭ Italiancă?

— Așa cred.. cel puțin așa 'ĭ e numele. Noapte bună vecină.

— Noapte bună, domnule!

Vecinul închise fereastra. O închise și Jeana p'a sa.

Peste câteva minute Jeana făcu safteaua patuluĭ seŭ și dupe ce se maĭ gândi o clipă, adormi greŭ.

Celălalt nu dormea.

Dupe ce trăsese în piept puțin aer curat și dupe ce 'șĭ mulțumise curiozitatea vorbind un minut cu fata asta tîněră pe care i-o așezase întîmplarea lângă dînsul, se puse dinaintea uneĭ mese încărcată cu cărțĭ și cu hârtiĭ, în fața uneĭ biblioteci de lemn alb rězemată de zid și scrise:

„Scumpă mamă,

„Ițĭ mulțumesc pentru scrisoarea ta dulce. Tu știĭ că zilele mele de fericire sînt numaĭ acelea când primesc știrĭ de la voĭ.

„Nu'ĭ clipă ca să nu věd mereŭ înaintea ochilor biata noastră locuință, și pe voĭ, tu, mamă, și scumpele și sfintele fete carĭ se numesc Yvona și Maria-Luiza.

„Ah! cât vě iubesc! Cu ce bucurie mi-aș fi petrecut viața lângă voĭ, dacă ruina noastră nu mi-ar fi impus nevoia d'a mě depărta și de a 'mĭ crea o meserie și mijloace ca să câștig parale.

„Mi-am susținut teza azĭ dimineață și s'a regulat.

„Fiul těŭ e doctor.

„Ți-aș fi scris asta maĭ de vreme, însă am fost ținut la studiŭ de o lucrare cu care mě însărcinase d. Hardouin, mĭ se pare, ca să poată să 'mĭ dea un mic ajutor.

„El are o inimă delicată și generoasă.

„Negreșit că a ghicit sărăcia mea, cu toate hainele pe carĭ le am tot d'auna curățele. El e om foarte pătrunzětor și nu 'ĭ scapă nimic.

„Acum m'am întors acasă. Sînt zece ceasurĭ și jumětate.

„Am prînzit prost, am mâncat numaĭ o ciocolată, fiindcă birturile trebue să fie închise, însă sînt fericit.

„Pentru ce? Nicĭ eŭ n'aș putea spune.

„Camera 'mĭ e tot așa de săracă cu patul eĭ de mănăstire, cu mobilele eĭ de lemn aproape brut, cu cele doě scaune de pae și cu frumosul hristos de fildeș pe care mi l'aĭ dat tu și care e singura podoabă din chilia mea; însă mě simț bine, respir minunat și mi se pare că am sănătate și curaj pentru zece și viitor pentru noĭ toțĭ.

„Asta nu'ĭ fiindcă sînt azĭ doctor în drept, care 'ĭ o glorie de nimic!

„Am fost de multe orĭ abătut, descurajat, pierdut în Parisul acesta unde mě simt așa de departe de voĭ!

„Azĭ totul îmĭ zâmbește.

„Singura mea mâhnire este când mě gândesc că tata nu maĭ trăește și că nu se va putea bucura de succesele noastre, dacă o fi ca să avem cumva vreunul în viitor!

„Pentru ce ne a ruinat bancherul acela?

„Averea noastă era mică, însă în Bretania noastră omul trăește foarte bine cu puține parale! Și ne iubim așa de mult! Și viața e așa de scurtă!

„Venitul de 1800 de francĭ care ne a maĭ rěmas va fi pentru voĭ de acum înainte. Mamă dragă, cred că voiŭ putea să mě întrețiŭ singur.

(Va urma)

Ni se comunică printr'o scrisoare că Societatea studenţilor în ştiinţele politice şi administrative a luat iniţiativa de a forma o listă de subscripţiĭ în folosul ligeĭ pentru unitatea culturală a tutulor Românilor.

Felicitămĭ nobila iniţiativă a tinerilor, urându-le o izbândă deplină.

—✠—

A apărut: Biblioteca socialistă. *Friedrich Engels, Socialism utopic şi socialism ştiinţific*, traducere de P. Muşoiu.

Preţul 50 banĭ.

De vînzare la redacţia *Munceĭ*.

—✠—

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul* roagă pe abonaţiĭ sĕĭ din judeţe carĭ aŭ primit inştiinţare de expirare a abonamentuluĭ Domnieĭ lor, se bine-voiască a se grăbi cu preînoirea.

Asemenea Administraţia maĭ face cunoscut că *nu are pe nimenĭ însărcinat cu încasarea abonamentelor*, în provincie carĭ rugăm să fie trimise prin mandate poştale pe adresa: *Administraţia Ziaruluĭ „Adevĕrul", Bulev. Elisabeta Nr. 111.*

Abonamenţele din Capitala se plătesc contra chitanţeĭ Administraţieĭ în mână încasatorilor noştri.

Un primar model

Publicăm textul unuĭ raport adresat de primarul comuneĭ Curtea de Argeş prefectuluĭ judeţuluĭ, raport privitor la bugetul comuneĭ şi care poate servi ca model de stil şi cugetare.

Domnule Prefect,

Prin încheierea consiliuluĭ din şedinţa de la 26 Ianuarie aprobându-se bugetul de venituri şi cheltuelĭ ale caseĭ acesteĭ comunĭ pe esercițiul 1891—92, am onoare a le înainta D-voastre în două exemplare împreună cu zisa încheiere în copie precum şi expunerea întregeĭ situaţiunĭ ce am presentat consiliuluĭ odată cu bugetul conform art. 106 din legea Comunală, rugându-vĕ cu onoare sĕ binevoiţĭ a dispoza supunerea lor la aprobarea onor. Comitet permanent.

Şi pentru ca în urma afişereĭ acestor bugete la oficiu Primărieĭ, ca în toate părţile în ziua de azĭ se găsesc din nenorocire şi aicĭ câţĭ-va efernĭ nemulţumiţĭ criticând totul şi decĭ, a critica şi întocmirea acestor bugete maĭ cu seamă pentru ridicarea lefeĭ primaruluĭ la 150 leĭ pe lună şi a ajutoruluĭ la 50 leĭ, aflând cu mirare că între ceĭ nemulţumiţĭ ar fi şi D-nu farmacist Volf care în calitate de membru al Consiliuluĭ Judeţean cu aerul ce 'şĭ dă că poate totul asigură că deja a şi regulat la onor. Comitet de a nu se aproba bugetul,

In faţa acestora am crezut de a mea datorie ca să'mĭ permit a maĭ supune la cunoştinţa D-v. că bugetul s'a preparat de sub-semnatul şi aprobat de consiliŭ potrivit intereselor bine chibzuite ale comuneĭ ţinêndu-se seamă de toate restricţiunile legeĭ comunale, fiind echilibrate fără a recurge la nicĭ un fel de împovărare saŭ împrumuturĭ, cu toată situaţiunea grea ce ne-a lăsat fostul consiliŭ de a plăti şi datoria de 8000 leĭ restul din cumpĕrătoarea ruinatuluĭ local de Primărie.

Dacă onorariul primaruluĭ s'a trecut cu 150 leĭ pe lună iar nu 70 ca în trecut, consiliul a socotit ca pentru primarul uneĭ comune urbane care va căuta a'şĭ îndeplini însuşĭ conştiincios multele îndatorirĭ ce 'ĭ sunt impuse prin lege, având şi cheltuelĭ de reprezintat din când în când, iar nu de a fi condus de ceĭ l'alţĭ funcţionarĭ inferiorĭ, pricepêndu-se de a să compensa prin satisfacerea altor interese particulare, acestor onorar este foarte modest considerând de necuviincios şi chiar nedemn ca leafa primaruluĭ să fie maĭ mică ca a tutulor celor-l'alţĭ funcţionarĭ aĭ comuneĭ, dupe cum la toate comunele din ţară nu credem să existe alt-fel.

Din parte'mĭ mărturisesc că în starea de băbilonie a spiritelor multora din ziua de astă-zĭ, nu o plată de copist m'a făcut a priimi această însărcinare ci iubirea şi încrederea ce 'mĭ aŭ manifestat maĭ unanimitatea cetăţenilor.

Adevĕrul este, D-le Prefect, că din aceĭ nemulţumiţĭ carĭ abea pot să subscrie ne cum să pătrundă obligaţiunilor frumoaseĭ misiunĭ de primar, dar care poate, povarnagii, salhangii, cirezarĭ, şi cârciumarĭ, nu numaĭ că s'ar mulţumi fără leafă ci credem că daca s'ar putea ar maĭ da de la dânşi ceva, numaĭ să fie primar, având de predilecţiune vorba că dă D-zeŭ din altă parte.

Convins însă D-le Prefect despre justele aprecierĭ ale D-voastre şi o binevoitoare intervenire, nu mĕ îndoesc, că şi onor. Comitet permanent în faţa celor expuse va respinge uneltirile malițioase care nu pot face de cât a lovi în prestigiul aceste autorităţĭ comunale prin menţinerea spiritelor în continuŭ agitate.

(ss. Primar, Sache Nanoescu.

Secretar, *Ion N. Popescu.*

CAMILLE DE SAINTE-CROIX

MATERNITATE

Văr şi vară s'aŭ cunoscut copiĭ, s'aŭ iubit maĭ tîrziŭ, peurmă s'aŭ căsătorit.

Vărul este un ştrengar elegant, amator de litere şi de bele-arte, bun sportman, bun clubman şi meloman. Cunoaşte tot Parisul, supează icĭ şi colo.

Vara este o sĕlbatică micuţă, drăguţă şi rea. Iubeşte pe bărbatul sĕŭ pe care îl stimează findcă e frumos, artist. Din ziare şi din ce 'ĭ spune el rar, îl ştie ocupat ca să ajungă om celebru şi îl scuză, încrezĕtoare, proastă.

Vărul iubeşte mult pe nevasta sa, ca un bun Parisian. Ea îĭ place, şi când se maĭ plictiseşte el de onorabilele de la Hipodrom şi de la Varietăţĭ, petrece o bună seară conjugală. Ş'apoĭ, el cunoaşte prea puţin pe drăguţa luĭ nevastă, o judecă provincială, încântătoare şi femee fără consecinţă.

Vara e însărcinată; s'apropie termenul. Poate să fie mâine. Poate chiar azĭ.

Vărul lipseşte d'a casă. O afacere neaşteptată l'a silit să plece; aşa de neaşteptată în cât când a plecat şĭ-a uitat portofoliul pe masă.

Ca să 'ĭ treacă de urît, vara întinde mâna, ia carnetul şi 'şĭ bagă nasul înăuntru.

Scrisorĭ, bilete de întîlnirĭ, fotografiĭ... E grozav!

Ea se tîraşte până la biuroŭ şi pune mâna pe revolverul cel mic.

— Nu maĭ pot trăi!

Işĭ pune pe frunte, ţeava revolveruluĭ, însă se gândeşte.

— Copilul!

Atuncĭ lasă revolverul în jos şi 'şĭ trage un glonţ în burtă.

D'ALE LUMII

Ziarele inseraseră ecoul acesta:

«In urma uneĭ cronicĭ apărute în ziarul *Vibrion*, marchizul de Herté a rugat pe locotenentul Solard şi pe baronul Terneaux ca să se ducă să ceară confrateluĭ nostru Agenor Requin retractarea celor zise saŭ reparaţie prin arme. O întâlnire cu spada trebue să fie cât de curênd în preajma Parisuluĭ».

Pe teren, locotenentul Solard conduce lupta.

— Sunteţĭ gata, Domnilor? Aduceţĭ-vĕ aminte că lupta corp-la-corp este interzisă. Incepeţĭ.

Marchizul şi reporterul se bat. Intâiul angajament nu aduce nicĭ un rezultat; însă Agenor e palid încă de asalturile furioase ale partneruluĭ sĕŭ.

La reînceperea dueluluĭ, în cele d'întâi încrucişerĭ ale fieruluĭ, marchizul murmură, cu dintiĭ strânşĭ:

— In sfârşit, Domnule, am să te omor ca pe un câine dacă nu 'mĭ spuĭ adevĕrul. Pentru ce vorbeştĭ de nevasta mea, în cronica D-tale?

Agenor îngână:

— Dar... nu.... marchize... îţĭ jur... e o greşală... o informaţie găsită în cutia ziaruluĭ şi publicată din nebăgare de seamă.

Locotenentul (intervenind): — Domnilor! nu se vorbeşte când vĕ bateţĭ.

Marchizul (fără să ţie în seamă observaţia): — Adevĕrat, Domnule?.... Atuncĭ însă îmĭ pare rĕŭ. Şi eŭ care voiam să te străpung!... M'aş căi ca să vărs sângele unuĭ galantom... bănuit pe nedrept. Să ne grăbim să sfârşim cu duelul acesta stupid....

Locotenentul: — Domnilor! vĕ spun încă o dată să nu vorbiţĭ când vĕ bateţĭ!

O tăcere în care nu se aude de cât izbitura fieruluĭ pe fier. Marchizul, convins că nu are în faţa sa pe amantul neveste sale, a încetat atacurile luĭ furioase.

Abia maĭ împinge sabia, aşteptând ca cel-l'alt să 'l sgârie puţin.

Pe urmă, de o dată, pe când el se descopere, Agenor se fandează şi 'ĭ înfige sabia drept în mijlocul pieptuluĭ.

Marchizul horcăe, scapă sabia, întinde braţele şi pieă mort.

Tot în ziua aceia, în Niça, marchiza primeşte telegrama aceasta:

„S'a făcut. Trimet banĭ voiaj şi aşteaptă-mĕ. — Agenor". Sp.

MULŢUMIRE

Rezultatul maĭ mult de cât satisfăcător al ultimuluĭ apel făcut de studenţiĭ universitarĭ persoanelor marcante ne impune datoria să aducem prin publicitate mulţumirile noastre tutulor acestor persoane, carĭ aŭ rĕspuns cu atâta generozitate apeluluĭ ce li s'a adresat.

Se ştie că zilele astea, tinerimeĭ universitare române i s'a făcut onoarea uneĭ invitaţiunĭ din partea studenţilor belgienĭ, la serbările universitare din Gand. Participarea la asemenea serbărĭ în împrejurările de astăzĭ maĭ cu seamă fiind cea maĭ fericită ocazie de a ne afirma, în faţa Europeĭ, ca un element cultural în Orient, studenţiĭ românĭ s'aŭ grăbit a-şĭ alege delegaţiĭ şi a face demersurile necesare pentru obţinerea cheltuelilor indispensabile. Refuzul, motivat de altmintrelĭ, al D-luĭ ministru de instrucţie de a înlesni transportul delegaţieĭ româneştĭ contrariă însă entusiasmul deşteptat, şi, în alternativa de a nu corespunde uneĭ invitărĭ onorătoare şi binevenite, saŭ de a aviza la orĭ-ce alt mijloc pentru a salva interesele culturale ale tinerimeĭ române, studenţiĭ nu aŭ întârziat a face un apel, îndrăsneţ, poate, dar justificat da împrejurărĭ, acelor persoane, care în toate ocaziunile aŭ arătat o solicitudine viitorilor cetăţenĭ aĭ ţĕreĭ româneştĭ, apelul isbuii peste aşteptare. Persoane politice şi private s'aŭ grăbit a rĕspunde cu cea maĭ mare grabă şi bună-voinţă, alĕturĭ de profesoriĭ universitarĭ, spijinitoriĭ fireştĭ aĭ studenţilor; Intr'un timp relativ scurt se putu realiza suma de 3000 leĭ aproape şi astă-zĭ înaintea aceluĭ areopag al inteligenţelor curte europene. Universitatea română din capitala Regatuluĭ e representată, şi, o putem afirma cu mândrie, e demn representată.

Sub-semnatul, delegat al Asociaţieĭ studenţilor românĭ, secţia Bucureştĭ, aduce cele maĭ viĭ mulţumirĭ, în numele studenţilor din capitală, tuturor persoanelor care aŭ contribuit la obţinerea acestuĭ resultat, şi speră că simpatiile ce s'aŭ manifestat cu acest prilej, nu-ĭ vor lipsi tinerimeĭ unirersitare nicĭ de acum înainte, în acele ocasiĭ maĭ cu seamă când interesele eĭ se vor identifica cu interesele naţiuneĭ române.

Delegat al Asociaţieĭ
Constantin V. Vasiliu.

LISTA

de numele persoanelor şi de sumele subscrise pentru trimiterea delegaţieĭ studenţilor românĭ la serbările din Gand (Belgia.)

Asociaţia studenţilor, 200 leĭ, Liga Culturală, 200 leĭ, Societatea studenţilor „Unirea" 200 leĭ, Clubul Liberal 200 leĭ, Anastase Stolojan, 200 leĭ, Clubul Regal, 100 leĭ, Clubul Tinerimeĭ, 100 leĭ, Dr. Asachi, 100 leĭ, Prinţul Al. Ştirbeĭ, 100 leĭ, G. Gr. Cantacuzino, 100 leĭ, Titu Maiorescu, 100 leĭ, Al. Marghiloman, 100 leĭ, Ioan Marghiloman, 100 leĭ, Menelas Gherman, 100 leĭ, Dimitrie Butculeccu, 100 leĭ, Eug. Carada, 100 leĭ, T. Roseti, 100 leĭ, Şcoala de podurĭ, 100 leĭ, N. G. Ştefănescu, 60 leĭ, C. G. Vernescu,*) 60 leĭ, C. I. Stoicescu, 60 leĭ, N. Filipescu, 50 leĭ, St. Sihleanu, 40 leĭ, Sp. Dendrino, 40 leĭ, I. Boambă, 40 leĭ, Sp. Haret, 40 leĭ, St. C. Mihăilescu, 20 leĭ, Al. Viţu, 20 leĭ, G. M. 20 leĭ, Disescu, 20 leĭ, Gr. Pĕucescu, 20 leĭ, D. Aug. Laurian, 20 leĭ, P. Christopulo, 20 leĭ, Dimitriu, 20 leĭ, C. Vlahuţi, 10 leĭ, George H. Teodor, 8 leĭ. C.V.V.

UNGURII SI OCĂŞANU

Faptul că D. *Ocăşanu* a fost ales printre membriĭ comitetuluĭ de acţiune *al ligeĭ culturale din Paris* a supĕrat grozav pe demniĭ pintenaţĭ descendenţĭ aĭ Hunilor, supărare care a avut de efect trimiterea uneĭ depeşĭ din Pesta oficiosuluĭ *Kölnische Zeitung*, din Colonia, căcĭ iată ce se găseşte în sus numitul ziar din 9 Martie a. c. la ştirĭ telegrafice: — *aflăm că o secţiune a* ligeĭ culturale *române s'a înfiinţat şi la Paris. In fruntea acesteĭ ligĭ a fost ales d. G. Ocăşanu care acum câţĭ-va anĭ a complotat ca să omoare* cu dinamită pe *drăguţul* de împĕrat Friţ Iosef.

Ceia ce să screm unguriĭ să dea un caracter grav alegeriĭ luĭ Ocăşanu printre membriĭ comitetuluĭ, este când aduc pe tapet chestia complotuluĭ, crezênd că cu aceasta vor putea a'şĭ crea un teren de acţiune contra ligeĭ de aicĭ precum şi contra luĭ Ocăşanu. Dar pentru că unguriĭ vor să-şĭ spele rufele lor murdare în faţa Europeĭ, atuncĭ le voiŭ spune eŭ că sunt greşiţĭ onorabiliĭ, când atribue altora urzirĭ de comploturĭ, pentru a omorî pe Impĕrat, pozând ast-fel de apărătorĭ aĭ dinastieĭ, şi că nu Ocăşanu, nu Româniĭ aŭ recurs vre-o dată la asemenea mijloace, ci chiar Unguriĭ.

Nu trebue să dea Românilor nicĭ odată lecţiĭ de dinasticism, căcĭ ştiut este de toată lumea, că dacă Româniĭ din Imperiŭ aŭ avut şi aŭ vre un defect, apoĭ acela este tocmaĭ prea marele lor devotament către coroană precum şi marile speranţe ce tot-d'auna le-aŭ avut în Impĕrat.

Dar ce să 'ĭ facĭ? Un popor ca Unguriĭ carĭ spun în gura mare că Hristos a vorbit ungureşte şi a purtat pintenĭ, de ce n'ar spune şi aceasta!

M. din Ardeal

*) Suma subscrisă de D-nu C. G. Vernescu se va trece în contul Asociaţieĭ din cauză că subscritorul a refuzat în urmă a o achita.

Ultime Informaţiĭ

A apărut în Iaşĭ primul numĕr al ziarul sĕptămânal *Radicalul.*

Reproducem din articolul program al confrateluĭ ieşan următoarele declaraţiunĭ, pentru carĭ felicităm sincer pe întemeietoriĭ *Radicaluluĭ.*

... Iată pentru ce, printre reformele politice noĭ punem în primul loc suprimarea colegiilor înguste cu care nu se poate face de cât politica de căpătuială şi înlocuirea printr'un colegiŭ cât se poate de întins care să meargă până la *sufragiul universal.*

Chiar înainte de realizarea sufragiuluĭ universal, voim reducerea prerogativelor regale prin care se face posibil ca un simplu funcţionar— Regele—să maĭ falşifice după voinţa Sa situaţia politică făcută de colegiele înguste şi vom merge chiar până la suprimarea funcţiuneĭ de rege, pe care o considerăm complect inutilă.

Dorim nouluĭ confrate viaţă lungă şi stăruinţă în calea apucată, singura care ne va duce la ţelul dorit de întreaga democraţie română.

—✠—

Reproducem din *Ecoul Moldoveĭ* următoarele cifre statistice foarte eloquente:

Pentru a ne face o idee numaĭ despre chibzuinţa cu care sunt conferite gradele, dăm aicĭ următorul tabloŭ extras din anuarul militar de pe 1888, cel d'întîiŭ care ne-a căzut sub mână şi din care am constatat disproporţia izbitoare, luând în total diferitele armiĭ şi serviciĭ.

	Moldov.	Munt.
Generalĭ de trupă	5	13
„ medicĭ	1	2
„ controlorĭ	—	1
Colonelĭ de trupă	14	41
„ medicĭ	1	5
„ intendenţĭ	—	6
Lt.-Col. de trupă	12	46
„ medicĭ	3	9
„ intendenţĭ	1	7
Maiorĭ de trupă	32	89
„ medicĭ	1	8
„ intendenţĭ	2	11
Căpitanĭ de trupă	149	439

De la acest grad, scoborînd scara erarhică cu cercetarea, am găsit că disproporţia este atât de mare în cât putem afirma, fără păcat, că dacă vor fi 15 la sută Moldovenĭ, până la sergenţĭ,

Maĭ trebue comentariĭ?

—✠—

Aseară la şedinţa Societăţeĭ Geografice române, după ce D-l Drăghiceanu şi-a terminat interesanta D-sale Conferinţă asupra *Linielor petrolifere la noĭ în ţară*, arătând abondenţa petroleuluĭ şi marea cantitate de liniĭ care este în ţară.

M. S. Regele a cerut D-luĭ Drăghiceanu maĭ multe lămurirĭ asupra diferitelor puncte pe unde sunt aceste liniĭ.

Nu cum-va M. Sa a vĕzut şi aci un noŭ mijloc de înavuţire pentru Sine?

—✠—

Extragem din ziarul *Il Diritto*, care apare în Roma, următoarea ciudată publicaţiune:

Administraţiunea Curţeĭ regale române face din noŭ cunoscut persoanelor interesate că orĭ-ce trimitere ar voi să facă — ca darŭ saŭ ca omagiŭ — fie cărţĭ, tablourĭ, opere de artă saŭ alte obiecte, nu vor fi primite sub nicĭ un pretext. Sus zisa administraţiune nu este rĕspunzĕtoare în nicĭ un caz de pierdere, nicĭ pentru reexpediţiunea obiectelor, ci lasă aceasta în grija proprietarilor.

Ce însemnează acest anunţŭ pus la pagina a treia a ziaruluĭ?

Cine a plătit acest anunţŭ?

Ce murdară preocupaţie ascunde el oare?

—✠—

Naţionaliĭ-Liberalĭ vor ţine o întrunire publică în Sala Orfeŭ, Joĭ, la orele 8 seara.

—✠—

Inspectoriĭ poliţieneştĭ aŭ demisionat în urma unuĭ limbagiŭ sever al D-luĭ Colonel Rasti prefectul poliţieĭ.

D-nul prefect i-a rugat însă să-şĭ păstreze posturile până la o nouă deciziune în această privinţă.

—✠—

Celebruluĭ Lecomte de Nouy ĭ s'a înfundat!

Erĭ a fost depus la Minister un raport detaliat de toate gheşefturile sale.

Aşteptăm să vedem ce urmare se va da acestuĭ raport spre a reveni.

—✠—

D. Pencovicĭ, inspectorul administrativ, va pleca peste două zile în provincie, spre a inspecta aparatul administrativ şi a'şĭ da avizul în privinţa reformelor ce sunt de introdus în administraţia judeţeană.

—✠—

Aseară la şedinţa societăţeĭ geografice, D-nul raportor Tocilescu a cetit raportul sĕŭ asupra operilor de Geografie carĭ aŭ fost premiate.

D-nul *Pandele Georgescu* a obţinut premiul: *General Manu* pentru dicţionarul judeţuluĭ Teleorman.

D. *Constantin Gheorghiu*, profesor la gimnaziul real din Piatra, a obţinut premiul *Gr. Cozadini* pentru dicţionarul geografic al judeţuluĭ Neamţu;

D. *Iorgulescu* a obţinut premiul *Ion Fĕtu* pentru dicţionarul geografic al judeţuluĭ Buzĕŭ.

—✠—

Anunţăm cu plăcere căsătoria D-luĭ Aristide C. Caradja cu D-şoara Matilda Greceanu.

Urăm tinerilor căsătoriţĭ toate fericirile.

—✠—

Primim la redacţie un elegant volum intitulat: **Petale**, al căruĭ autor e D-l *Caton Teodorian*. — Se vinde pe preţul de 2 leĭ.

Primăria Comunei Bucuresci

TABLOU

de numerile Obligaţiunilor Comunale 5°/o ale împrumutuluĭ 16.000.000 emisiunea 1884 eşite la sorţi la 1 Martie 1891.

90 Obligaţiunĭ a leĭ 500.

Nr. 186, 248, 289, 403, 570, 658, 826, 1062, 1277, 1375, 1649, 1743, 2253. 2313, 2340, 2400, 2565, 2602, 3000, 3026, 3182, 3468, 3699, 3770, 3318, 3859 3915, 4006, 4163, 4170, 4221, 4564, 4572, 4710, 5057, 5214, 5366, 5457, 5754, 5902, 6582, 6722, 6838, 6886, 7035, 7045, 7164, 8018, 8029, 8248, 8448, 8572, 8831, 8886, 9054, 9334, 9722, 9878, 10170, 10487, 10511, 10562, 10948, 10984, 10966, 11135, 11415, 11711, 11782, 12148, 12166, 12263, 12288, 12614, 13014, 13144, 13601, 13622, 13832, 14143, 14741, 15034, 15062, 15152, 15184, 15206, 15413, 15722, 15752, şi 15848.

18 Obligaţiunĭ a leĭ 2500.

Nr. 16013, 16236, 16338, 16408, 16588, 16616, 16960, 17117, 17137, 17578, 17650, 17679, 18208, 18259, 18292, 18754, 19021 şi 19156.

Primar, **Em. Protopopescu, Pake.**

Şeful Comptabilităţeĭ *Andricu*

Nr. 8756. *1891 Martie 2.*

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.